

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-870/19 - 1

Zaak C-870/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

26 november 2019

Verwijzende rechter:

Corte suprema di cassazione (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 september 2019

Verzoekster tot cassatie:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Verweerder in cassatie:

MI

De CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Italië)

[*omissis*]

TWEEDE CIVIELE KAMER

[*omissis*]

heeft de volgende

TUSSENBSCHIKKING

gegeven op het cassatieberoep [*omissis*] ingesteld door:

PREFETTURA UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE,
(prefectuur - territoriaal kantoor van de overheid van Firenze; hierna: „prefettura -
U.T.G.”) in de persoon van de prefetto (prefect) pro tempore, [omissis]

- *verzoekster tot cassatie* -

tegen

MI, [omissis]

[omissis]

- *verweerder in cassatie* -

tegen het vonnis [omissis] van de TRIBUNALE di FIRENZE (rechter in eerste
aanleg Firenze, Italië), [omissis];

[omissis] [OR.2] [omissis]

[OR.3]

Overwegende het volgende:

De prefettura - U.T.G. van Firenze heeft cassatieberoep ingesteld tegen het vonnis
[omissis] van de Tribunale van die stad, waarbij zij één uit meerdere onderdelen
bestaand middel heeft aangevoerd; MI heeft in cassatie verweer gevoerd.

Voor een beter begrip van de situatie in deze zaak wordt de volgende
samenvatting gegeven.

Bij het bestreden vonnis werd het hoger beroep toegewezen dat was ingesteld door
MI, aan wie 24 inbreuken op artikel 19 van wet nr. 727/1978 ten laste waren
gelegd, waarvoor meerdere processen-verbaal zijn opgemaakt (die zijn
opgenomen in de stukken), omdat hij op meerdere en verschillende dagen de
registratiebladen niet heeft getoond.

Bij het vonnis waartegen verzoekster tot cassatie bij de verwijzende rechter
cassatieberoep heeft ingesteld [omissis] (*gegevens niet relevant voor de
prejudiciële vraag*), werd de eerdere beslissing van de rechter in eerste aanleg
waartegen hoger beroep was ingesteld – en bij die beslissing werd het verzet tegen
de processen-verbaal waarin overtreding van de codice della strada
(wegenvoerwet) was vastgesteld afgewezen – vernietigd en geoordeeld dat het
gevolg van de vaststelling van de bestreden overtredingen materialiter werd
gereduceerd tot één sanctie.

Verweerder in cassatie vorderde verwerping van het door de tegenpartij ingestelde
hogere beroep en diende een verweerschrift in.

[omissis] **[OR.4]** [omissis]

[omissis] (verwijzing naar de nationale procedure)

Overwegingen:

- 1.- Met het middel in cassatieberoep worden schending en onjuiste toepassing van artikel 19 van wet nr. 727/1978 alsmede [artikel] 14, lid 1, en [artikel] 15, leden 2 en 7, van verordening (EEG) 3821/85 aangevoerd, in samenhang met artikel 360, lid 1, punt 3, van de codice di procedura civile (wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Kort samengevat wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing onjuist is, waarin – met betrekking tot de schending van de voornoemde regeling inzake de registratiebladen van de in een voertuig geïnstalleerde tachograaf – is geoordeeld dat voor het niet tonen van deze bladen uitsluitend binnen de door de regeling gestelde grenzen sancties kunnen worden opgelegd [„de registratiebladen van de lopende week en die welke de bestuurder de voorafgaande vijftien dagen heeft gebruikt (of) na 1 januari 2008, van de dag zelf en de 28 daaraan voorafgaande dagen”, artikel 15 van verordening (EEG) nr. 3821/85, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 561/2006] met één boete voor één inbreuk en niet tevens, zoals in de onderhavige zaak is gebeurd, met meerdere boetes voor de afzonderlijke kortere periodes die binnen het volledige door de regeling in aanmerking genomen tijdvak vallen.

Verzoekster tot cassatie heeft er inzonderheid uitdrukkelijk op gewezen dat „deze rechtszaak identiek is aan **[OR.5]** duizenden rechtszaken die momenteel bij rechters ten gronde in heel Italië aanhangig zijn”. Na te hebben gewezen op de sterk uiteenlopende opvattingen op dit gebied, heeft zij tevens verzocht om in deze zaak een beslissing te nemen die duidelijkheid schept.

- 2.- Na deze toelichting bij het cassatiemiddel merkt de verwijzende rechter het volgende op.

MI heeft inbreuk gemaakt op artikel 15, lid 7, van verordening (EEG) nr. 3821/1985, zoals gewijzigd bij artikel 26 van verordening (EEG) nr. 561/2006.

Deze bepaling luidt als volgt: „Wanneer de bestuurder rijdt [...] moet hij op verzoek van de met de controle belaste ambtenaren het volgende kunnen tonen: i) de registratiebladen van de lopende week en die welke de bestuurder de voorafgaande vijftien dagen heeft gebruikt, ii) de bestuurderskaart, indien hij houder is van een dergelijke kaart, en iii) alle handmatig opgetekende gegevens en afdrukken van de lopende week zelf en van de voorafgaande 15 dagen [...]. Echter na 1 januari 2008 bestrijken de onder i) en iii) bedoelde perioden de dag zelf en de voorafgaande 28 dagen.”

In het licht van het bovenstaande regelgevingskader kan de oplossing voor het onderhavige geding niet losstaan van de uitlegging die aan de aangehaalde en weergegeven regeling wordt gegeven.

[OR.6]

Indien deze regeling aldus wordt uitgelegd dat de bestuurder gehouden is tot één gedraging, die bestaat in het tonen van de bladen betreffende een bepaald aantal werkdagen, en daarbij verplicht is om aan de met de controle belaste ambtenaren de registratiebladen in hun totaliteit te tonen, kan er immers slechts één inbreuk op de regeling zijn omdat er sprake is van één gedraging.

Uit het feit dat er één gedraging op de bestuurder rust, kan derhalve geen andere conclusie worden getrokken dan dat er één inbreuk is gemaakt en er één sanctie wordt opgelegd, zonder dat de afzonderlijke schijven die de bestuurder niet kan tonen, feitelijk en afzonderlijk bij elkaar worden opgeteld.

Andersom, indien de regeling aldus wordt uitgelegd dat zij betrekking heeft op een gedraging die uit meerdere handelingen bestaat, dan is het wel mogelijk dat hetzelfde aantal processen-verbaal wordt opgemaakt als het aantal dagen (of, zoals concreet het geval is in de onderhavige zaak, de groepen dagen) waarvoor de verplichting om de bladen te tonen niet is nagekomen.

De verwijzende rechter is vanuit een ander gezichtspunt reeds eerder ingegaan op de vraag hoe de ondernemer zich moet gedragen die op grond van artikel 14, lid 2, van verordening (EEG) nr. 3821/85 de registratiebladen na gebruik ten minste één jaar moet bewaren [Cass. civ., Sez. Lav. (Corte suprema di cassazione, kamer arbeidszaken) arrest nr. 17073 van 3 augustus 2007].

[OR.7]

De verschillende functie en ratio van deze laatstgenoemde regeling kunnen er als zodanig evenwel niet toe leiden dat het andere standpunt dat in de onderhavige zaak wordt ingenomen, namelijk dat er sprake is van één gedraging en van één sanctie, gerede ingang vindt, ook al zou op grond van de letterlijke bewoordingen van het genoemde artikel 14 – waarin is bepaald dat voor elk voor een rijdag ontbrekend blad een sanctie wordt opgelegd – juist kunnen worden gesteld, zonder dat hiervoor een uitdrukkelijke bevestiging voorhanden is, dat er sprake is van één algehele inbreuk en één sanctie voor de in het genoemde artikel 15 geregelde schending.

Tegenover deze laatste uitlegging zou overigens een andere uitlegging kunnen staan, die meer ruimte biedt voor het risico van ontwijking of opdeling van de voornoemde regeling [*omissis*] (*details betreffende de nationale procedure*), dan wel meer in lijn is met een strikter criterium.

Zo is het dictum van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 9 februari 2012, C-210/10 bekend, welk arrest is voortgekomen uit een rechtszaak

waarin [omissis] door de Hongaarse [rechterlijke autoriteit] om een prejudiciële beslissing verzocht.

Bij de beoordeling van de evenredigheid van de sanctie in deze zaak, juist met betrekking tot inbreuken in verband met het gebruik van de tachograaf, heeft het Hof als volgt geoordeeld: „Dienaangaande bepaalt artikel 19, lid 1, van deze verordening dat de lidstaten regelgeving moeten vaststellen inzake sancties [OR.8] voor inbreuken [...]. Deze sancties dienen doeltreffend, evenredig en niet-discriminerend te zijn en een afschrikkende werking te hebben.”

Dit zou uiteraard tot gevolg moeten hebben dat elke afzonderlijke lidstaat sancties moet opleggen die passend zijn indien zij worden afgestemd op het volledige tijdvak (achtentwintig dagen), en niet op afzonderlijke dagelijkse inbreuken die eventueel kunnen worden gecumuleerd. Dit heeft weer tot gevolg – wat trouwens belangrijk en relevant is – dat de afschrikkende werking van de sanctie zeker niet kan worden nagestreefd met de praktijk dat meerdere sancties worden opgelegd die bij gebreke mogelijk niet in verhouding staan tot het nalatige gedrag in zijn geheel beschouwd.

Aangezien er volgens de verwijzende rechter en als gevolg van de hierboven uiteengezette standpunten sprake is van een situatie waarin objectief onzekerheid over de uitlegging bestaat, moet aan het Hof van Justitie een verzoek om een prejudiciële beslissing worden voorgelegd over de volgende vraag:

„Kan artikel 15, [lid 7, van verordening (EEG) nr. 3821/85], in het specifieke geval van een bestuurder van een motorvoertuig, worden uitgelegd als een regel die een enkele gedraging in haar geheel beschouwd voorschrijft, met als gevolg dat een enkele inbreuk wordt gemaakt en slechts één boete wordt opgelegd, of laat deze bepaling toe, met toepassing van materiële cumulatie, dat evenveel inbreuken worden vastgesteld en evenveel sancties worden opgelegd als het aantal dagen waarvan de registratiebladen van de tachograaf [OR.9] binnen het vastgestelde tijdvak (,de dag zelf en de voorafgaande 28 dagen’) niet zijn getoond?”

DICTUM

De Corte suprema di cassazione

[omissis] (verwijzing naar het Unierecht) beslist dat de stukken naar het Hof van Justitie van de Europese Unie worden gezonden voor de prejudiciële beslissing op de bovenstaande vraag;

[omissis] (verwijzing naar de opschorting van de nationale procedure)

Aldus gedaan [omissis] op 19 september 2019.

[omissis]